

#loopDISCOVERY

www.loop-barcelona.com/discovery

Daniel Jacoby
(Peru, 1985)

Ahold of Get the Things To
17'13", 2014

In a monotonous future where beings have lived all possible lives, THERE'S A WHALE, THERE'S A TORTOISE, THERE'S A PARROT. A climbing gym serves as the futuristic scenario for two boys and one girl to wander around while they discuss diverse ideas about the dystopian world they're trapped in. By speaking in allegorical terms, they avoid addressing their dreadful CONDITION directly. Only one character is different - liberated from such condition. Their love affairs will start to permeate their points of view. The fiction of a movie they're discussing will merge with their own story. In a world where people live forever, certain things won't be possible: THERE'S A NOVELTY, THERE'S A LIE, THERE'S A DEATH.

Daniel Monroy Cuevas
(México, 1980)

New Frontier
12'10", 2015

Filmed in an abandoned drive-in-cinema in the historically important San Luis Valley in Colorado, the video-installation by Monroy Cuevas describes a series of five obstructions in a changing landscape that was once the border between the United States and Mexico. These obstructions occur in pairs: an old object and a new one, mounted on a tripod. Monroy's camera, in an attractive choreography, follows each object synchronously like a satellite, pointing to the parallels between cinema's romanticism and the impossibility of setting a scene; a permanent reference framework: either a fiction on the screen or a border between countries.

David Krippendorff
(Germany, 1967)

Nothing Escapes My Eyes
14'10", 2015

Nothing Escapes My Eyes is about a silent transformation of a place and a human being, both subjected to the melancholy of conforming. Inspired by the texts of Edward W. Said, the poems of Mahmoud Darwish and the Verdi opera *Aida*, the film depicts in a metaphoric form current issues of cultural identity, loss and the pressures to conform. The film refers to the following historical event related to this opera: *Aida* premiered in Cairo in 1871 at the "Khedivial Opera House". One hundred years later the building was completely destroyed by fire and replaced by a multi storied parking garage. Nevertheless, to this

day, the place is still named Opera Square: Meidan El Opera. The film combines this urban alteration with the painful transformation of a woman (actress Hiam Abbass) in the process of shedding one identity for another. With no dialogues, the film is backed by a musical excerpt from Verdi's *Aida* whose lyrics express the difficulties of being loyal to one's country and cultural identity. The personal and urban transformation tackles on issues of identity, loss and disorientation as a result of historical colonialism and contemporary globalization.

Igor Simic
(Serbia, 1988)

Melancholic drone
6'53", 2015

During his last morning in Belgrade, a military drone reflects on his wasted existence as a drone out of combat, while flying on autopilot to a couple having sex, a route his previous operator would take to spy on them. The drone is learning the importance of euphemisms in military language, and increasingly sees his human operator as machine-like. The drone realizes he is free.

Jani Ruscica
(Finland, 1978)

10 Minute Display of Unparalleled Grandeur
10'10", 2014

10 Minute Display of Unparalleled Grandeur is a dialogue of different means of expression or "languages". Each one of them seeks to pass on the experience of three-dimensionality: language richly describing the colours and forms of natural phenomena; music imitating the sounds of nature; and images seeking via stereoscopy and 3D simulation to provide the most three-dimensional picture possible of the represented places.

Johanna Reich
(Germany, 1977)

Water on Asphalt
1'25", 2014

The artist is painting with water on the street. Due to the specific camera angle the immaterial water-painting becomes visible. The reflection draws the faraway sky and trees closer to its "destroyer" - the asphalt. *Water on Asphalt* shows the ambiguity between digital progress and a vanishing nature. It remains a "memento mori" - a virtual memory reflecting the approaching ecological dilemma of our times.

Lauren Moffatt
(Germany, 1982)

Not eye
11'31", 2013

The camera is a mechanical eye that we use to extend our subjective gaze. This device teaches us to see through the eyes of others. It teaches us to see ourselves from the outside, to see ourselves objectively. Occasionally these devices seem to have more power than our own corporeal eyes. This project is a short film originally shot in stereoscopic 3D and in black and white, which explores the relationship between the eye and the camera. Its production in native S3D constructs a sort of mise-en-abyme of the binocular human gaze, underpinning the film's central themes.

Louis Henderson
(United Kingdom, 1983)

All That is Solid
15'24", 2014

As technological progress pushes forward in the west, enormous piles of obsolete computers are thrown away and recycled. Pushed out of sight and sent to the coast of West Africa these computers are thrown into waste grounds such as Agbogbloshie in Accra, Ghana. On arrival the e-waste is recuperated by young men, who break and burn the plastic casings in order to extract the precious metals contained within. Eventually the metals are sold, melted and reformed into new objects to be sold – it is a strange system of recycling, a kind of reverse neocolonial mining, whereby the African is searching for mineral resources in the materials of Europe. Through showing these heavy processes, the video highlights the importance of dispelling the capitalist myth of the immateriality of new technology to reveal the mineral weight with which the Cloud is grounded to its earthly origins.

Paloma Polo
(Spain, 1983)

What is Thought in the Thought of People
18'13", 2015

The hour of the snake descends on the earth while the voice of an old man resounds, evoking a memory that winds between myth and reality. This is a story where temporality and territory intertwine: a fragment of local oral history, but also a significant marker of uneasiness and discomfort that goes into the present. The biographical narrative comes from around Casiguran, in the province of Aurora, Philippines, where the indigenous peoples face the eviction of the communal lands imposed by the plans to establish a free port in the area. The country, an archipelago of over 7,000 islands which owes its name to the Spanish King Felipe II, embodies other major paradoxes. Possessing a rich multicultural past as a historical node of trade, migration and colonization, now faces many contradictions that are the result of the changes of direction in its access to nationhood and the maintenance of ties with global empires. These markers emerge in the reality of resistance and base struggle. Responding to the allegorical character of tales, the resource by Filipino artist Doloricon in his political illustrations and iconography is part of what he describes as "the use of symbols close to the masses and

their representation as a decisive force for social change." Polo's immersion in conflict zones unfolds as an enduring commitment to liberation and emancipation policies.

Pol González Novell
(Spain, 1982)

Le quatrième mur
16'03", 2014

Le quatrième mur is a film articulated from the recording of an interview with French filmmaker Olivier Giroud (the character of Olivier Giroud and the audio of the interview are fiction elements). In it, the director recounts various facts about the film on which he is working. From the clipping of a news on a newspaper (which turns out to be the genesis of the story) to references to the wardrobe or the position of the camera in a particular scene. Based on this journey, Olivier Giroud offers a reflection on the mechanisms of construction of the film story on the next movie he wants to shoot. A film that would never see the light. "Le quatrième mur" turns Giroud into the narrator through fragments of this interview to recreate the central scene of the film: "A man finds a woman at the foot of a cliff, fascinated by the image of the woman he takes a picture. That photograph will be used by the police to frame him for the murder of the woman". The fascination of the main character, as well as of Giroud, by that moment he narrates, results in a reflection on the mechanisms of representation. The work frames Giroud both as a spectator, and as a generator of a representation, and finally as a character. From the blend of these three levels to get the idea of a film that existed only in his imagination and that he now shares with the viewer.

Stijn Demeulenaere
(Belgium, 1978)

Nothing's going to happen to us...
11'57", 2014

Nothing's going to happen to us... investigates how our perceptions of an armed conflict relate to a lived reality. For the installation Stijn interviewed people who had lived in conflict zones, and talked with them about the sounds they heard, and the emotions those sounds evoked. From this, he took 1 story and asked 2 sound designers specialised in designing the sound for action movies, to tell him how they would create the sound for this particular scene. By confronting these perspectives *Nothing's going to happen to us...* wants to research the no man's land between imagined emotions on the one hand and real memories on the other. Between an artificial presentation of danger, and a lived memory of it. Both perspectives are delivered to the audience at the same time, using surround sound. Each voice has its own spatialisation as they tell their stories over, under and against one another. The spectator needs to construct his own story from the continuous entanglement of information delivered to him. The installation also refers to Flanders own history by using the sound of exploding WWI bombs – to this day, around 3000 bombs of WWI and WWII are still found in Belgian soil per year. The installation also uses sound from contemporary conflicts in Libya, Afghanistan, and Iraq. The sounds of these battlefields aren't heard directly, but are modulating the voices of the people speaking, enforcing a chaotic framework on the memories and perceptions of the testimonies.

#loopDISCOVERY

www.loop-barcelona.com/discovery

Daniel Jacoby
(Perú, 1985)

Ahold of Get the Things To
17'13", 2014

En un futuro monótono, donde sus seres ya han vivido todas las vidas posibles, ESTÁ LA BALLENA, ESTÁ LA TORTUGA, ESTÁ EL LORO. Un rocódromo sirve como escenario futurístico para dos chicos y una chica que divagan a la vez que debaten diversas ideas sobre el mundo distópico en el que parecen estar atrapados. Al hablar en términos alegóricos, evitan referirse directamente a su calamitosa CONDICIÓN. Solo uno de ellos es diferente y está liberado de tal condición. Sus amores comenzarán a distorsionar sus puntos de vista. La ficción de la película que están discutiendo comenzará a fundirse con su propia realidad. En un mundo en el que la gente tiene vida infinita, ciertas cosas son imposibles: ESTÁ LA NOVEDAD, ESTÁ LA MENTIRA, ESTÁ LA MUERTE.

Daniel Monroy Cuevas
(México, 1980)

New Frontier
12'10", 2015

Filmada en un autocinema abandonado en el históricamente importante Valle de San Luis en Colorado, la video-instalación de Monroy Cuevas describe una serie de cinco obstrucciones en un paisaje cambiante que una vez fue la frontera entre Estados Unidos y México. Estas obstrucciones se presentan en parejas: un objeto viejo y uno nuevo, montados en un trípode. La cámara de Monroy, en una atractiva coreografía, sigue a cada objeto sincrónicamente como si fuera un satélite, apuntando a los paralelismos entre el romanticismo del cine y la imposibilidad de fijar un cuadro; un marco de referencia permanente: ya sea una ficción en la pantalla o una frontera entre países.

David Krippendorff
(Alemania, 1967)

Nothing Escapes My Eyes
14'10", 2015

Nothing Escapes My Eyes ("Nada escapa a mis ojos") trata sobre la transformación silenciosa de un lugar y de un ser humano, ambos sometidos a la melancolía de adaptarse. Inspirado por los textos de Edward W. Said, los poemas de Mahmoud Darwish y la ópera de Verdi *Aida*, el film describe de manera metafórica temas de actualidad sobre la identidad cultural, la pérdida y las presiones para adaptarse. La película se refiere al siguiente evento histórico relacionado con esta ópera: *Aida* se estrenó en El Cairo en 1871 en la ópera Khedivial. Cien años más tarde, el edificio fue completamente destruido por el fuego y sustituido por un garaje de varios pisos. Sin embargo,

hasta la fecha, el lugar todavía se llama Plaza de la Ópera: Meidan El Opera. El film combina esta alteración urbana con la dolorosa transformación de una mujer (la actriz Hiam Abbass) en el proceso de descamación de una identidad por otra. Sin diálogos, el film se apoya en un fragmento musical de *Aida*, cuya letra expresa las dificultades de ser leal al propio país e identidad cultural. La transformación personal y urbana aborda cuestiones de identidad, pérdida y desorientación, como resultado del colonialismo histórico y la globalización contemporánea.

Igor Simic
(Serbia, 1988)

Melancholic drone
6'53", 2015

Durante su última mañana en Belgrado, un *dron* militar reflexiona sobre su desaprovechada existencia como *dron* fuera de combate, mientras vuela en piloto automático hacia una pareja que practica el sexo, una ruta que su anterior operario hacía para espiarlos. El *dron* está aprendiendo la importancia de los eufemismos en el lenguaje militar, y cada vez más ve a su operario humano como una máquina. El *dron* se da cuenta de que es libre.

Jani Ruscica
(Finlandia, 1978)

10 Minute Display of Unparalleled Grandeur
10'10", 2014

10 Minute Display of Unparalleled Grandeur ("Demostración de 10 minutos de grandeza incomparable") es un diálogo entre diferentes medios de expresión o "lenguajes". Cada uno de ellos busca transmitir la experiencia de la tridimensionalidad: el lenguaje describe de manera rica los colores y formas de los fenómenos naturales; la música imita los sonidos de la naturaleza; y las imágenes intentan, a través de la estereoscopia y la simulación 3D, proporcionar la imagen más tridimensional posible de los lugares representados.

Johanna Reich
(Alemania, 1977)

Water on Asphalt
1'25", 2014

La artista está pintando con agua en la calle. Debido al ángulo específico de la cámara, la pintura inmaterial de agua se hace visible. Los reflejos acercan el cielo lejano y los árboles a su "destructor" - el asfalto. *Water on Asphalt* ("Agua en el asfalto") muestra la ambigüedad entre el progreso digital y una naturaleza que desaparece. Se convierte en un "memento mori" - una memoria virtual que refleja el dilema ecológico inminente de nuestro tiempo.

Lauren Moffatt
(Alemania, 1982)

Not eye
11'31", 2013

La cámara es un ojo mecánico que utilizamos para extender nuestra mirada subjetiva. Este dispositivo nos enseña a ver a través de los ojos de los demás. Nos enseña a vernos a nosotros mismos desde el exterior, a vernos objetivamente. De vez en cuando, estos dispositivos parecen tener más poder que nuestros propios ojos. Este proyecto es un cortometraje rodado originalmente en 3D estereoscópico y en blanco y negro, que explora la relación entre el ojo y la cámara. Su producción en S3D nativo construye una especie de *mise-en-abyme* de la mirada humana binocular, el cual apoya los temas centrales de los filmes.

Louis Henderson
(Reino Unido, 1983)

All That is Solid
15'24", 2014

A medida que el progreso tecnológico avanza en Occidente, enormes pilas de ordenadores obsoletos son rechazados y reciclados. Empujados fuera de la vista y enviados a la costa de África occidental, estos equipos se lanzan en vertederos como el de Agbogboshie, en Accra, Ghana. En cuanto llegan, la basura electrónica es recuperada por jóvenes que rompen y queman las carcasas de plástico para extraer los metales preciosos contenidos en su interior. Finalmente, los metales se venden, funden y reforman en nuevos objetos para ser vendidos - se trata de un extraño sistema de reciclaje, una especie de minería neocolonial inversa, en la que el africano busca recursos minerales en los materiales de Europa. A través de mostrar estos intensos procesos, el vídeo pone en relieve la importancia de disipar el mito capitalista de la inmaterialidad de las nuevas tecnologías para revelar el peso mineral con el que la nube está conectada a sus orígenes terrenales.

Paloma Polo
(España, 1983)

What is Thought in the Thought of People
18'13", 2015

La hora de la serpiente desciende sobre la tierra mientras resuena la voz de un viejo hombre, evocando un recuerdo que serpentea entre lo mítico y lo real. Es éste un relato donde temporalidad y territorio se entrelazan: un fragmento de historia oral local, pero también un marcador significativo de desasosiego y malestar que se adentra en el presente. La narración biográfica procede de los alrededores de Casiguran, en la provincia de Aurora, Filipinas, donde pueblos indígenas se enfrentan al desahucio de las tierras comunales impuesto por los planes de establecer un puerto franco en la zona. El país, un archipiélago de más de 7.000 islas que debe su nombre al monarca español Felipe II, encarna otras paradojas mayores. Poseedor de un rico pasado multicultural como nodo histórico de comercio, migración y colonización, afronta hoy, además, muchas contradicciones que son fruto de cambios de rumbo en su acceso a la condición de nación y del mantenimiento de lazos con imperios

globales. Estos marcadores afloran en la realidad de la resistencia y la lucha de base. Respondiendo al carácter alegórico del cuento, el recurso por parte del artista filipino Doloricon en sus ilustraciones e iconografías políticas se enmarca en lo que él narra como "uso de símbolos próximos a las masas y su representación como fuerzas decisivas para el cambio social". La inmersión de Polo en zonas de conflicto se despliega como un compromiso duradero con políticas de liberación y emancipación.

Pol González Novell
(España, 1982)

Le quatrième mur
16'03", 2014

Le quatrième mur es una película que se articula a partir de la grabación de una entrevista al cineasta francés Olivier Giroud (el personaje de Olivier Giroud, así como el audio de su entrevista, son elementos de ficción). En ella, el director relata distintos hechos alrededor de la película sobre la que está trabajando. Desde el recorte de una noticia de un periódico (que resulta ser la génesis de la historia), hasta referencias al vestuario o la posición de la cámara en una escena concreta. En base a este recorrido Olivier Giroud realiza una reflexión sobre los mecanismos de construcción del relato cinematográfico en torno a la próxima película que quiere rodar. Un film que nunca llegaría a ver la luz. "Le quatrième mur" convierte a Giroud en narrador a través de fragmentos de esta entrevista para recrear la escena central de la película: "Un hombre encuentra a una mujer al pie de un acantilado, fascinado por la imagen de la mujer saca una fotografía. Esa fotografía servirá a la policía para incriminarle del asesinato de la mujer". La fascinación del personaje protagonista, así como del propio Giroud por ese momento que relata, deriva en una reflexión sobre los mecanismos de representación. La obra sitúa a Giroud ya como espectador, ya como generador de una representación, y finalmente como personaje. De la mezcla de esos tres niveles para conseguir la idea de una película que solo existió en su imaginación y que ahora comparte con el espectador.

Stijn Demeulenaere
(Bélgica, 1978)

Nothing's going to happen to us...
11'57", 2014

Nothing 's going to happen to us... ("No nos pasará nada...") investiga cómo nuestra percepción de un conflicto armado se relaciona con la realidad vivida. Para la instalación, Stijn entrevistó personas que habían vivido en zonas de conflicto y habló con ellas sobre los sonidos que escuchaban y las emociones que estos sonidos evocaban. A partir de ahí, partió de una historia y pidió a dos diseñadores de sonido especializados en el diseño de sonido para películas de acción que le dijeran cómo crearían el sonido para esta escena en particular. En confrontar estas perspectivas, *Nothing 's going to happen to us...* quiere investigar la tierra de nadie entre las emociones imaginadas, por un lado, y los recuerdos reales, por otro. Entre una presentación artificial de peligro y un recuerdo vivido sobre este. Las dos perspectivas se ofrecen a la audiencia al mismo tiempo, usando un sonido envolvente. Cada voz tiene su propia espacialización

mientras cuenta su historia, por encima, por debajo y una contra la otra. El espectador debe construir su propia historia desde el entrelazamiento continuo de la información que se le ofrece. La instalación también se refiere a la propia historia de Flandes utilizando el sonido de la explosiones de las bombas de la Primera Guerra Mundial -a día de hoy, alrededor de 3000 bombas de la Primera y Segunda Guerra Mundial aún se encuentran en tierra belga cada año. La obra también utiliza el sonido de conflictos contemporáneos en Libia, Afganistán e Irak. Los sonidos de estos campos de batalla no se escuchan directamente, pero modulan las voces de la gente habla, reforzando el marco caótico de los recuerdos y percepciones de los testigos.

Daniel Jacoby
(Perú, 1985)

Ahold of Get the Things To
17'13", 2014

En futur monòton, on els seus éssers ja han viscut totes les vides possibles, HI HA LA BALENA, HI HA LA TORTUGA, HI HA EL LLORO. Un rocòdrom serveix com a escenari futurístic per a dos nois i una noia que divaguen a la vegada que debaten diverses idees sobre el món distòpic en el qual semblen estar atrapats. Parlant en termes al·legòrics, eviten referir-se directament a la seva CONDICIO calamitosa. Només un d'ells és diferent i està alliberat de tal condició. Els seus enamoraments començaran a distorsionar els seus punts de vista. La ficció de la pel·lícula que discuteixen començarà a fondre's amb la seva pròpia realitat. En un món on les persones tenen vida infinita, certes coses són impossibles: HI HA LA NOVETAT, HI HA LA MENTIDA, HI HA LA MORT.

Daniel Monroy Cuevas
(Mèxic, 1980)

New Frontier
12'10", 2015

Filmada en un autocinema abandonat al històricament important Valle de San Luis a Colorado, la videoinstal·lació de Monroy Cuevas descriu una sèrie de cinc obstruccions en un paisatge canviant que una vegada va ser la frontera entre Estats Units i Mèxic. Aquestes obstruccions es presenten en parelles: un objecte vell i un de nou, muntats en un tríode. La càmera de Monroy, en una atractiva coreografia, segueix cada objecte sincrònicament com si fos un satèl·lit, apuntant els paral·lelismes entre el romanticisme del cinema i la impossibilitat de fixar un quadre; un marc de referència permanent: ja sigui una ficció a la pantalla o una frontera entre països.

David Krippendorff
(Alemanya, 1967)

Nothing Escapes My Eyes
14'10", 2015

Nothing Escapes My Eyes ("Res no escapa als meus ulls") tracta sobre la transformació silenciosa d'un lloc i d'un ésser humà, ambdós sotmesos a la malenconia d'adaptar-se. Inspirat pels textos d'Edward W. Said, els poemes de Mahmoud Darwish i l'òpera de Verdi *Aida*, el film descriu de manera metafòrica temes d'actualitat sobre la identitat cultural, la pèrdua i les pressions per adaptar-se. La pel·lícula es refereix al següent esdeveniment històric relacionat amb aquesta òpera: *Aida* s'estrenà al Caire el 1871 a l'òpera Khedivial. Cent anys més tard, l'edifici va ser completament destruït pel foc i substituït per un garatge de diversos pisos. No obstant, fins avui, el lloc encara s'anomena Plaça de l'Òpera: Meidan El Opera.

El film combina aquesta alteració urbana amb la dolorosa transformació d'una dona (l'actriu Hiam Abbass) en el procés de descamació d'una identitat per una altra. Sense diàlegs, el film es recolza en un fragment musical d'*Aida*, la lletra del qual expressa les dificultats de ser lleial al propi país i identitat cultural. La transformació personal i urbana encara qüestions d'identitat, pèrdua i desorientació, com a resultat del colonialisme històric i la globalització contemporània.

Igor Simic
(Sèrbia, 1988)

Melancholic drone
6'53", 2015

Durant el seu últim matí a Belgrad, un *drone* militar reflexiona sobre la seva desaprovechada existència com a *drone* fora de combat, mentre vola en pilot automàtic cap a una parella que practica el sexe, una ruta que el seu anterior operari feia per espionar-los. El *drone* està aprenent la importància dels eufemismes en el llenguatge militar, i cada vegada més veu el seu operari humà com una màquina. El *drone* se n'adona que és lliure.

Jani Ruscica
(Finlàndia, 1978)

10 Minute Display of Unparalleled Grandeur
10'10", 2014

10 Minute Display of Unparalleled Grandeur ("Demostració de 10 minuts de grandesa incomparable") és un diàleg entre diferents mitjans d'expressió o "llenguatges". Cada un d'ells busca transmetre l'experiència de la tridimensionalitat: el llenguatge descriu de manera rica els colors i formes dels fenòmens naturals; la música imita els sons de la natura; i les imatges intenten, a través de l'estereoscòpia i la simulació 3D, proporcionar la imatge més tridimensional possible dels llocs representats.

Johanna Reich
(Alemanya, 1977)

Water on Asphalt
1'25", 2014

L'artista està pintant amb aigua al carrer. A causa de l'angle específic de la càmera la pintura immaterial d'aigua es fa visible. Els reflexos apropen el cel llunyà i els arbres al seu "destructor" - l'asfalt. *Water on Asphalt* ("Aigua a l'asfalt") mostra l'ambigüitat entre el progrés digital i una naturalesa que desapareix. Es converteix en un "memento mori" - una memòria virtual que reflecteix el dilema ecològic imminent del nostre temps.

Lauren Moffatt
(Alemanya, 1982)

Not eye
11'31", 2013

La càmera és un ull mecànic que utilitzem per estendre la nostra mirada subjectiva. Aquest dispositiu ens ensenya a veure a través dels ulls dels altres. Ens ensenya a veure'ns a nosaltres mateixos des de l'exterior, a veure'ns objectivament. De tant en tant, aquests dispositius semblen tenir més poder que els nostres propis ulls. Aquest projecte és un curtmetratge rodat originalment en 3D estereoscòpic i en blanc i negre, que explora la relació entre l'ull i la càmera. La seva producció en S3D natiu construeix una mena de *mise-en-abyme* de la mirada humana binocular, el qual recolza els temes centrals dels films.

Louis Henderson
(Regne Unit, 1983)

All That is Solid
15'24", 2014

A mesura que el progrés tecnològic avança a Occident, enormes piles d'ordinadors obsolets són rebutjats i reciclats. Empesos fora de la vista i enviats a la costa d'Àfrica occidental aquests equips es llancen en abocadors com el d'Agbogbloshie, a Accra, Ghana. En quan hi arriben, les escombraries electròniques són recuperades per joves que trenquen i cremen les carcasses de plàstic per tal d'extreure els metalls preciosos continguts en el seu interior. Finalment, els metalls es venen, fonen i reformen en nous objectes per ser venuts - es tracta d'un estrany sistema de reciclatge, una mena de mineria neocolonial inversa, de manera que l'Àfrica cerca recursos minerals en els materials d'Europa. A través de mostrar aquests intensos processos, el vídeo posa en relleu la importància de dissipar el mite capitalista de la immaterialitat de les noves tecnologies per revelar el pes mineral amb el que el núvol està connectat als seus orígens terrenals.

Paloma Polo
(Espanya, 1983)

What is Thought in the Thought of People
18'13", 2015

L'hora de la serp descendeix sobre la terra mentre ressona la veu d'un home vell, evocant un record que serpenteja entre el mític i el real. Aquest és un relat on temporalitat i territori s'entrellacen: un fragment d'història oral local, però també un marcador significant de desassossec i malestar que s'endinsa en el present. La narració biogràfica procedeix dels voltants de Casiguran, a la província d'Aurora, Filipines, on pobles indígenes s'enfronten al desnonament de les terres comunals imposat pels plans d'establir un port franc a la zona. El país, un arxipèlag de més de 7.000 illes que deu el seu nom al monarca espanyol Felip II, encarna altres paradoxes més grans. Possessor d'un ric passat multicultural com a node històric de comerç, migració i colonització, afronta avui, a més, moltes contradiccions que són fruit de canvis de rumb en el seu accés a la condició de nació i del manteniment de llaços amb imperis globals. Aquests marcadors afloren en la realitat de la resistència i la lluita de base. Responent al caràcter al·legòric del conte, el recurs per part de l'artista filipí Doloricon en les seves il·lustracions i iconografies

polítiques s'emmarca en el que ell narra com "ús de símbols propers a les masses i la seva representació com a forces decisives per al canvi social". La immersió de Polo en zones de conflicte es desplega com un compromís durador amb polítiques d'alliberament i emancipació.

Pol González Novell
(Espanya, 1982)

Le quatrième mur
16'03", 2014

Le quatrième mur és una pel·lícula que s'articula a partir de l'enregistrament d'una entrevista al cineasta francès Olivier Giroud (el personatge d'Olivier Giroud, així com l'àudio de la seva entrevista, són elements de ficció). En ella, el director relata diferents fets al voltant de la pel·lícula sobre la que està treballant. Des de la retallada d'una notícia d'un diari (que resulta ser la gènesi de la història), fins a referències al vestuari o a la posició de la càmera en una escena concreta. En base a aquest recorregut, Olivier Giroud realitza una reflexió sobre els mecanismes de construcció del relat cinematogràfic entorn de la pròxima pel·lícula que vol rodar. Un film que mai arribaria a veure la llum. "Le quatrième mur" converteix Giroud en narrador a través de fragments d'aquesta entrevista per recrear l'escena central de la pel·lícula: "Un home troba una dona al peu d'un penya-segat, fascinat per la imatge de la dona, pren una fotografia. Aquesta fotografia servirà a la policia per incriminar-lo de l'assassinat de la dona". La fascinació del personatge protagonista, així com del propi Giroud, per aquest moment que relata, deriva en una reflexió sobre els mecanismes de representació. L'obra situa Giroud tant com a espectador com a generador d'una representació, i finalment com a personatge. De la barreja d'aquests tres nivells per aconseguir la idea d'una pel·lícula que només va existir en la seva imaginació i que ara comparteix amb l'espectador.

Stijn Demeulenaere
(Bèlgica, 1978)

Nothing's going to happen to us...
11'57", 2014

Nothing's going to happen to us... ("No ens passarà res") investiga com la nostra percepció d'un conflicte armat es relaciona amb la realitat viscuda. Per a la instal·lació, Stijn va entrevistar persones que havien viscut en zones de conflicte i va parlar amb elles sobre els sons que escoltaven i les emocions que aquests sons evocaven. A partir d'aquí, va partir d'una història i va demanar a dos dissenyadors de so especialitzats en el disseny de so per a pel·lícules d'acció que li diguessin com crearien el so per a aquesta escena en particular. En confrontar aquestes perspectives, *Nothing's going to happen to us...* vol investigar la terra de ningú entre les emocions imaginades, d'una banda, i els records reals, de l'altra. Entre una presentació artificial de perill i un record viscut sobre aquest. Les dues perspectives s'ofereixen a l'audiència al mateix temps, usant un so envolupant. Cada veu té la seva pròpia espacialització mentre explica la seva història, per sobre, per sota i una contra l'altra. L'espectador ha de construir la seva pròpia història des de l'entrellaçament continu de la informació que se li lliura. La instal·lació també es refereix a la pròpia història de Flandes utilitzant el so de l'explosió de les bombes de la Primera Guerra Mundial -a dia d'avui, al

voltant de 3000 bombes de la Primera i Segona Guerra Mundial encara es troben en terra belga cada any. L'obra també utilitza el so de conflictes contemporanis a Líbia, Afganistan i Iraq. Els sons d'aquests camps de batalla no s'escolten directament, però modulen les veus de la gent parla, tot reforçant el marc caòtic dels records i percepcions dels testimonis.